

Autor: Jack Donovan

Vaše osobní nedostatky nebo vrozený talent nejsou důvodem k jáso tu

Když čtu o někom, kdo káže sexuální abstinenci, chci vždy vidět, jak ta osoba vypadá. Nechci být poučován o přednostech zdrženlivosti někým, kdo by měl evidentně problém dostat někoho do postele. Nijak mě neohromuje sebedisciplína a morální pevnost obézního *nerda*, nebo podobaného pubertáka. Je obtížné obdivovat věrnost nějakého neohrabaného *beta* jedince, který si prostě vzal první puťku, jež s ním začala spát ze strachu, že už o žádného jiného nezavadí.

„Jasně kámo, všechno závisí na tvé oddanosti Bohu, duchovním sebezdokonalování nebo čemkoli...“

Můžete se ohrazovat jak chcete vůči oplzlému vlnění zpustlých moderních mas a já s vámi budu pravděpodobně i souhlasit. Je to však poněkud jednoduché, že jste se vy, s vašimi relativně omezenými možnostmi, stali majáky morální nadřazenosti.

„Pokud je ale Tim Tebow stále panic, tak to je panečku výkon.“

To platí o mnoha věcech. Nedělá na mě dojem, když *ektomorfové* kritizují tlusté lidi, že moc jí. Můžete jíst cokoli a nikdy nepřiberete. Nejste hubení, protože jste více disciplinovaní – jste hubení jen proto, že máte štěstí.

Stejně tak nejsem unešen, když se lidé chvástají velkými činy jejich předků.

„Skvělý příběh. A co si udělal ty, abys byl hoden jejich dědictví?„

Udělá na mě dojem, když někdo svou vůlí překoná nepřízeň osudu - a ne pohodlné rozumbradovství lidí, kteří zvolili cestu nejmenšího odporu.

Smrdí to frustrací při přetváření světa – k chybnému obrazu světa svého. A ne snahou změnit sebe k ideálu ctnosti.

Překonání sebe sama není bezpodmínečně nutné – člověk prostě může žít dobře v souladu se svou náturou. Ale když začnete obviňovat ostatní z morálních selhání a prohřešků, zatímco se stavíte do role příkladů, přikládám vašim názorům mnohem větší váhu poté, kdy jste sami překonali sílu pokušení, před kterým varujete. Pokud ne – tak jen děláte to, co jste i tak chtěli dělat, nebo děláte to, co je nejjednodušší – jen se chvástáte. Chvástání je zvykem nezralých mužů, mužů kteří se vás snaží přesvědčit, že patří na totemu o stupeň výš.

Úspěchy jsou malými položkami v životním seznamu, které vás ochraňují před nutností chvástat se o vašich vrozených schopnostech, pokusy přimět lidi věřit, že jste lepší než oni, (ač jste nic nedokázali) nebo že jste více znevýhodnění. To, co je pozoruhodné a inspirující, je překonání vrozených indispozic nebo tvrdá práce na zlepšení vrozených schopností.

V každé pokrytecké tirádě pátrám po člověku, co nic nepřekonal, zatímco se pokouší přetvořit svět k obrazu svému. Po člověku, který se snaží ušetřit těžkostí při přetváření sebe sama.

V mém životě jsem učinil hodně rozhodnutí, které byly založeny na zásadách a které byly vše, jen ne pohodlné. Činit to, co si myslíte, že je správné, je hodné obdivu, pokud správná volba není jednoduchá volba. Je snadné plavat s proudem a adaptovat vaše morální měřítka podle momentálních trendů. To je buržoazní cesta, cesta kupčků, kteří se stanou čímkoli, co bude zákazník požadovat. Je to moderní cesta, cesta osamělých lidí s pramálem životných vztahů, proplouvajících globální ekonomikou, hledajících pomíjivé potěšení a okamžité sebezpotvrzení.

Mám pramálo respektu pro pohodlné zásady. Pokud jste se vydali na životní cestu, pokud si stojíte za svými názory, tak to neznámá nic, pokud si za nimi nejste schopni stát, i když to není zrovna jednoduché a pohodlné.

Důležité zásady jsou běh na dlouhou trať - a ten je zřídka kdy pohodlný.

Článek Principles of Convenience byl převzat ze stránek Jacka Donovana.